ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególny numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska" Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 45. | **Puck, sobota, dnia 17 czerwca 1922 r.** | **Rok 36.**

Część Urzędowa.

350.

Ogłoszenie Konsula Francuskiego w Poznaniu w sprawie wyjazdu robotników na Górny Śląsk.

Do

Pana Wojewody Toruńskiego

Toruń-Województwo.

Od czasu centralizacji służby paszportowej w rękach Starostw bezrobotni robotnicy otrzymują bardzo łatwo paszporty na Górny Śląsk, dokąd udają się celem pracy, nie będąc pewni czy ją tam znajdą.

Wychodząc z tego założenia Pan Generał LE ROND nadsyła mi telegraficznie następujące instrukcji: „Byłbym Panu zobowiązanym, gdyby Pan zechciał odmówić wizy na Górny Śląsk wszystkim tym osobom, które nie otrzymały z Biura Paszportowego Komisji Międzysojuszniczej zezwolenia na zamieszkiwanie na terytorjum plebiscytowem."

Wobec tego i aby zaoszczędzić interesowanym niepotrzebnych podróży, byłbym Panu zobowiązany gdyby Pan zechciał wydać Starostwom instrukcje, odpowiednio do wymagań chwili.

Proszę przyjąć, Panie Wojewodo, wraz z mem podziękowaniem, wyrazy wysokiego poważania.

Konsul Francuski (—) podp. nieczyt.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 9 czerwca 1922 r.

L i p s k i, starosta.

351.

Przypomnienie rozporządzenia dotyczącego handlu końmi w Województwie Pomorskiem.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej Departamentu Rolnictwa i D. P. z dnia 22 VI 1920 r. — 6 a 4502|20 o handel końmi stanowię w uzupełnieniu dotąd obowiązujących rozporządzeń t. j.

a) rozporządzenia dawniej Królewskiego, zbiór ustaw z roku 1843 str. 108,
b) o obowiązku handlarzy końmi do prowadzenia książek kontroli, (orędownik urzędów „Amtsblatt" str. 272) co następuje:

§ 1.

Uprawnienie handlu końmi jest dozwolone tylko zawodowym handlarzom.

§ 2.

Z dnia 15 sierpnia br. unieważnia się wszelkie dotychczas zatwierdzone patenty na handel końmi.

Handlarze zawodowi końmi, którzy chcą uzyskać koncesję na dalsze prowadzenie swego procederu, powinni podać nowe prośby o pozwoleństwo na handel końmi przez miejscowe władze (przez wójta, magistrat, starostę) do Województwa Pomorskiego, Decernatu Rolnictwa.

§ 3.

Zasadniczo uwzględniać nie wolno handlarzy, którzy się zajmowali (lub się jeszcze zajmują) nieżetelnym hadlem końmi, albo którzy są w podejrzeniu, że takowy uprawiali (lub jeszcze uprawiają).

§ 4.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, Departament Rolnictwa i D. P. z dnia 22 VI 1920 r. Nr. 6 4502|20 — podwyższa się granicę kary pieniężnej aż do 10 (dziesięć) tysięcy marek za przekroczenie lub nie wykonanie przepisów o procedurowym handlu końmi przedewszystkiem przepisów zawartych w rozporządzeniach:

a) w rozporządzeniu dawniej Królewskiem, zbiór ustaw z roku 1843 str. 108,
b) o obowiązku handlarzy końmi do prowadzenia książek kontroli (orędownik urzędowy „Amtsblatt" str. 272.

§ 5.

Najściślejsze wykonanie obowiązujących przepisów polecam podwładnym władzom (sta-

rostom, organom policyjnym i t. p.) szczególnie też pd tym względem, żeby przez najostrzejsze przestrzeganie obydwóch powyżej wymienionych rozporządzeń nieupoważnionych handlarzy końmi zmusić do zaniechania tego handlu i zaprzestania swej dla społeczeństwa tak szkodliwej działalności.

§ 6.

Konie pochodzące z handlu na mocy obowiązujących przepisów niedozwolonego podlegają konfiskacie.

§ 7.

Przepisy powyższe nie odnoszą się do kupna, sprzedaży lub zamiany konia między gospodarzami i przemysłowcami bezpośrednio i dla własnej potrzeby.

§ 8.

Grzywny nakładają i konfiskaty wypowiadają pp. starostowie, względnie pp. prezydenci miast Torunia i Grudziądza.

§ 9.

Za wykrycie przestępstw wyznacza się jako wynagrodzenie dla organów policyjnych (kontrolnych) 2% (dwa sta) od ceny sprzedaży skonfiskowanego konia.

Toruń, dnia 7 lipca 1920 r.

Dr. Lemańczyk, Departament Rolnictwa.

Łaszewski, Wojewoda Pomorski.

Odpis.

a) **Rozporządzenie królewskie, zbiór ust. z roku 1843 str. 108.**

§ 1.

Kto chce konia sprzedać, zamienić, darować lub w inny sposób pozbyć, obowiązany jest, wykazać się z swego prawa, na zażądanie policji świadectwem urzędowym (§ 5, 7).

§ 2.

Jeżeli tego nieudowodni, władza policyjna ma prawo położyć areszt na konia i o tem niezwłocznie, z szczegółowym opisem konia, w stosownych pismach okolicy, w razie potrzeby i przez Dz. Urz. kosztem właściciela, donieść zawezwaniem interesentów, ażeby się z swojemi prawami własności do konia, zgłosili.

§ 3.

Jeżeli z podobnemi prawami nikt się nie zgłosi w przeciągu 4 tygodni od dnia publikacji rachując, ma być koń wydany właścicielowi, który go z policyjnego zachowania napowrót odebrać i koszta obroku tudzież publicznego wywołania opłacić obowiązany.

§ 4.

Kto nabędzie konia od osoby nieznajomej, która się nie wykazała przepisanem świadectwem (§ 5) co do prawa przekazy konia, już tem samem podpada karze policyjnej pięciu talarów lub ośmiodziennego więzienia.

Koń zaś zostaje przytrzymanym i postępuje się z nim wedle przepisu.

§ 5.

Świadectwo upoważniające do sprzedania konia zawierać powinno:

1. Nazwisko i stan właściciela, tudzież osoby, do sprzedania konia polecenia mającej,
2. Opisanie konia z płci, maści, wzrostu, wieku i poszczególnych poznak, jeżeli jakie ma,
3. Miejsce i dzień wystawienia świadectwa głoskami wypisane,
4. Nazwisko właściciela pod zawierzytelnionem wyciśnieniem pieczęci.

§ 6.

Świadectwo takowe najdalej 4 tygodnie jest ważne i służy w ciągu tychże każdemu właścicielowi opisanego w nim konia za legitymację.

§ 7.

Świadectwa legitymacyjne wydaje po miastach władza policyjna, po wsiach domini dla siebie i swych mieszkańców gdzie niema dominiów, powinne Regencji do wydania świadectw upoważnić komisarzów okręgowych, sołtysów lub inne uwłaściwione osoby i ogłosić to dziennikami urzędowemi.

§ 8.

Nie może być odmówionem danie świadectwa osobie, udowodniającej prawa nabycia własności konia lub stawiającym dwóch wiarygodnych świadków na to, iż od 3 miesięcy konia w bezprzeszkodnem miał użyciu.

§ 9.

Świadectwo wydaje się każdego czasu bez stempla i bez opłaty.

Na dowód nasz własnoręczny podpis i królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 13 lutego 1843 r.

(L. S.) **Fryderyk Wilhelm,** Książę Prus.

Boyen, Mühler, Rochaw, Nagler, Hr. Alvensleben, Eichhorn, Thile, Sawigny, Bar, Bülow, Bodenschwingh, Hr. Stobberg, Hr. Arnim.

---

b) **Obowiązek handlarzy końmi do prowadzenia książek kontroli.**

Rozporządzenie policyjne o obowiązku osób trudniących się zawodowo handlem końmi do prowadzenia kontroli.

Na podstawie § 11 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 III 1850 r. wydaje się dla obszaru naszego obwodu administracyjnego następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Kto uprawia zawodowo handel końmi, zobowiązany jest do prowadzenia książki kontroli dla wszystkich koni, które dostają się w jego posiadanie albo zachowanie.

§ 2.

Do książki kontroli, którą władza policyjna wystawia na nazwisko trudniącego się handlem i zaopatruje w poświadczenie o ilości stron w niej się mieszczących, winien handlarz stosownie do załączonego wzoru wpisywać:

1. wiek i dokładny opis konia,
2. Datę kupna,
3. nazwisko, stan i miejsce zamieszkania osoby, od której nabył konia,
4. datę atestu wystawionego na upoważnienie do sprzedaży kupionego konia w myśl najwyższego rozporządzenia z dnia 13 II 1843 o atestach legitymacyjnych przy sprzedaży koni w schodnich prowincjach monarchji tudzież władza, którą wystawiła atest,
5. data oddania konia,
6. nazwisko, stan i miejsce zamieszkania osoby, której handlarz konia sprzedał albo oddał w zachowanie,

§ 3.

Właściwa do wystawienia książki kontroli jest władza policyjna tej miejscowości, w której handlarz stale zamieszkuje a dla handlarzy nie

zamieszkujących w obwodzie rejencyjnym Poznańskim, o ile nie mogą się wykazać z posiadania książki kontroli wystawionej przez właściwą, krajową władzę policyjną władza policyjna, miasta według ich wyboru położonego w obwodzie rejencyjnym Poznańskim, w którem znajduje się urzędowy weterynarz.

§ 4.

Handlarz końmi winien książkę kontroli przy wykonaniu swego procederu stale mieć przy sobie. Winien on przepisane zapiski uskuteczniać w dniu przyjęcia albo wydania konia i nie wolno mu konia zaofiarować do kupna albo innej osobie oddać w zachowanie, zanim nie wpisał go do książki kontroli.

Winien on przedłożyć książkę kontroli żandarmom, urzędnikom policyjnym i urzędowym weterynarzom na ich żądanie a przy końcu roku winien wręczyć ją władzom policyjnym wymienionem w § 3 do rewizji i przytem oddać atesty legitymcyjne znajdujące się jeszcze w jego posiadaniu podług § 5 najwyższego rozporządzenia podług daty ułożone i zeszyte.

§ 5.

Omyłki, zauważone przy rewizji przez organa policyjnego, weterynarza i t. d. winny być w książkach kontroli zaznaczone.

§ 6.

Handlarze końmi, postępujący wbrew tym przepisom, zostaną ukarani grzywną aż do 300 mk., w których miejsce w razie niemożności zapłacenia ustępuje odpowiednia kara więzienna.

(Wypis z orędownika urzędowego „Amtsblatt" str. 272).

Ponieważ w ostatnim czasie stwierdziłem, że przepisy powyższe nie będą przestrzegane, podaję je ponownie do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 12 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

352.

Obwieszczenie dot. dodatkowej licencji stadników.

Na skutek wniosków stawionych przez kilka gmin odbędzie się dodatkowa licencja stadników, na koszt tych gmin, które stadniki celem licencji przedstawią.

Licencja odbędzie się w miejscowościach oraz terminach następujących:

1. W Krokowie przed oberżą p. Langego, dnia 26 czerwca 1922 r. o godz. 8-mej.
2. W Pucku na ul. Gen. Hallera, dn. 26 czerwca 1922 r. o godz. 17-tej.
3. W Kosakowie przed oberżą p. Czelińskiego, dnia 27 czerwca 1922 r. o godz. 9-tej.

Zwracam uwagę na rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego o obowiązku utrzymania stadników licencjonowanych przez poszczególne gminy w Województwie Pomorskiem (Orędownik Powiatowy nr. 44, poz. 439 z dnia 1. VI. 1921) oraz na rozp. policyjne Wojewody Pomorskiego o licencjonowaniu stadników (Orędownik Powiatowy nr. 80, poz. 706 z dnia 12. XI. 1921) wedle którego winny w poszczególnych gminach znajdować się licencjonowane stadniki rozpłodowe w takiej ilości, ażeby na każdą rozpoczętą setkę krów i jałowic przypadał 1 stadnik licencjonowany.

Wzywa się więc gminy, aby się do powyższego rozporządzenia ściśle zastosowały.

Gminy bowiem, które nie będą posiadały odpowiedniej ilości stadników licencjonowanych, będą zmuszone do nabycia i utrzymywania przepisanej ilości na wasny koszt.

Pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich zechcą natychmiast zwołać rolników swoich gmin i o powyższym ich uwiadomić oraz zwrócić im uwagę na ważność powyższego rozporządzenia.

Puck, dnia 8 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

353.

Dot. nadesłanie spisu inwalidów i wdów wojennych oraz ubogich gminnych.

Pp. Burmistrzowi miasta Pucka, Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich przypominam natychmiastowe załatwienie rozporządzenia mego ogłoszonego w Orędowniku Powiatowym nr. 38, poz. 313 dotycz. nadesłanie mi spisu inwalidów i wdów wojennych oraz ubogich gminnych.

Puck, dnia 8 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

354.

Dot. zmiany Radcy sierot na gminę Nadole.

Ponieważ dotychczasowy radca sierot pan Marcin Linga z Nadola urząd radcy sierot złożył, wybrała gmina na jego miejsce p. Augustyna Struka z Nadola, którego zatwierdziłem.

Puck, dnia 12 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

355.

Dotyczy zamknięcia szosy Krokowa—Wejherowo.

Niniejszem podaję do ogólnej wiadomości, że z powodu reperacji szosy Krokowa—Wejherowo od stacji 2,0 do 3,3 będzie szosa zamknięta od dnia 20. 6. 22 r. do ukończenia reperacji.

Puck, dnia 9 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

356.

Obwieszczenie
Komendy Uzupełnień Koni w Grudziądzu.

Dnia 21. VI. rb. o godz. 9-tej rano odbędzie się w Grudziądzu, plac ćwiczeń przy koszarach gen. Hallera 16. p. a. p. ul. Lipowa licytacyjna sprzedaż źrebiąt i ewentualnie koni.

Grudziądz, dnia 8 czerwca 1922 r.

Komenda Uzupełnień Koni.

357.

Ogłoszenie Inspektoratu Pracy w rolnictwie i przemyśle.

W czasie mych wakacji od dnia 15 czerwca od 13 lipca sprawy bieżące załatwiać będzie w zastępstwie sekretarz Inspektoratu p. Tadych.

Schulz

Inspektor Pracy w Rolnictwie.

358.

Zatwierdzenie II. ławnika gminy Goszczyno.

Jako II. ławnika gminy Goszczyno zatwierdziłem pana Emila Burzlaffa z Goszczyna.

Lipski, starosta.

359.

Wybuch zarazy płucnej.

Podaję do ogólnej wiadomości, iż pomiędzy końmi gospodarza i wójta p. Grünwalda w Mechelinkach stwierdzono urzędowo zarazę płucną.

Puck, dnia 19 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

360.

Obrót towarami monopolowemi podlegającemi akcyzie.

Ministerstwo Skarbu wydało w ostatnich dniach rozporządzenie w sprawie dróg, względnie szos, na których może się odbywać obrót towarów między W. M. Gdańskiem a Rzecząpospolitą Polską. Rozporządzenie to opiera się na polsko-gdańskiej konwencji z 24 października 1921 i odnosi się zwłaszcza do tych towarów, które na obszarach obu stron są przedmiotem monopolu państwowego i podlegają podatkom pośrednim.

Jak wiadomo w Gdańsku żadne towary nie stanowią monopolu państwowego, jedynie tylko podatkom pośrednim podlegają: tytoń, surogaty tytoniu, papierosy, wody mineralne, wino i wino musujące, piwo, środki do zapalania i oświetlania, spirytus, kwas octowy, cukier, sól i karty do gry.

Natomiast na obsarze Polski do monopolu państwowego należą: spirytus, cukier, tytoń i wyroby tytoniowe, a nadto w byłym zaborze rosyjskim i austrjackim: sól, sacharyna i oleje mineralne. Podatkom pośrednim zaś podlegają: a) na całym obszarze Polski: piwo, zapałki i karty do gry, b) w byłym zaborze pruskim sacharyna, tytoń, papierosy, gilzy i bibułki do papierosów, wino i wino musujące, wody mineralne, środki do oświetlania, kwas octowy i sól; c) w byłym zaborze rosyjskim: gilzy i bibułki do papierosów, drożdże prasowane i węgiel kamienny; d) w byłym zaborze austrjackim: wino i wino musujące.

Otóż każdy, kto zamierza wysłać wyżej wymienione przedmioty z Polski do Gdańska lub z Gdańska do Polski, jest obowiązany zgłosić to wprzód właściwemu urzędowi skarbowemu w miejscu wysłania. Szczegółowe przepisy co do tego zawiera konwencja polsko-gdańska. Od obowiązku zgłoszenia wolne są następujące ilości towarów: piwa 2 litry, wód mineralnych 2 litry, wina 1 litr, cygar 25, papierosów 50 albo tytoniu 50 gramów, zapałek 10 pudełek, środków do oświetlania 2 sztuki jednego i tego samego rodzaju, drożdży 200 gr.

Ponieważ § 6 załącznika I do art. 207—208 umowy polsko-gdańskiej przewidziano wydanie rozporządzeń dodatkowych, oznaczających drogi lądowe, któremi, poza koleją, dozwolony jest przewóz towarów podlegających zgłoszeniu, przeto obecnie wydało ministerstwo skarbu wspomniane wyżej rozporządzenie i oznaczyło szosy, prowadzące z Gdańska do Polski, do przewozu towarów podlegających monopolowi względnie podatkom bezpośrednim (akcyzie).

Drogami temi są szosy:

a) otwarte przez całą dobę (24 godzin) dla ruchu towarowego i osobowego:

1. Sopot—Mały Kack,
2. Rynarzewo—Wysoka,
3. Brentowo—Bastanowo,
4. Karczemki—Kokoszki,
5. Trzepowo—Nowa Karczma,
6. Skarszewy—Trąbki Wielkie,
7. Godziszewo—Gołębiewo,
8. Miłobędź—Kolnik,
9. Jetlarnia—Czatkowy,
10. Lisewo—Tczew;

b) szosy i drogi otwarte dla ruchu osobowego i towarowego w porze dziennej od wschodu do zachodu słońca, nie króciej jednak, niż od godziny 7-mej rano do 7-mej wieczór:

11. Sopot—Orłowo (nad brzegiem),
12. Sopot—Wielki Kack,
13. Kolbudy—Łapino,
14. Kamela—Dolna Huta,
15. Szpon—Szklana Góra.
16. Sucha Huta—Nowy Wiec,
17. Boszepole—Granicza Wieś,
18. Sobowidz—Lichtenstein,
19. Piekło—Wielichnówki.

Przewóz i przenoszenie towarów, tudzież przekroczenie granicy na innych drogach jest bezwarunkowo zakazane.

OGŁOSZENIA

W dniu 27. VI. 22 odbędzie się zebranie cechu Kołodziejskiego o godz. 13-tej w domu pana Proeny w Pucku.

O liczny udział interesowanych uprasza się.

Puck, dnia 10 czerwca 1922 r.

Zarząd Cechu Kołodziejskiego.

Zdrowie i Miljony

oszczędza każdy, kto stale pali tytonie

do fajki

i papierosów

I. B. Xanthi-Mogul

Józefa Bilskiego.